

The Role of the Doonsad's Tambon Administrative Organization in the Occupational Managements Promotion as Concerning with the Economic Sufficiency of the Bannon Swan's Community, Moo 2, Tambondoonsad, Muang Ganuan District, Khon Kaen Province

Nuttawadee Pilun^{1*} and Sasinee Waenwisat¹

¹Northeastern University, Thailand

*Corresponding author. E-mail: eaknaree.2268@gmail.com

ABSTRACT

This research objective is to study the role, role problems, and guidelines for promoting the role of the Subdistrict Administrative Organization in occupations according to the Sufficiency Economy Philosophy of the Ban Non Sawan community, Village No. 2, Doonsat Subdistrict, Kranuan District, Khon Kaen Province. This research is qualitative research. There were 30 key informants. The tools used to collect data were semi-structured interviews. Data analysis and descriptive analysis. The results of the study found that 1) The role of the Doonsat Subdistrict Administrative Organization in promoting occupations according to the Sufficiency Economy Philosophy found that there was encouragement for the community to have a simple life, modest consumption. Spend money not too extravagantly. 2) The problem of the role of the Doonsat Subdistrict Administrative Organization in promoting occupations according to the Sufficiency Economy Philosophy of the Non Sawan Community. It was found that the people still lacked knowledge and understanding of the Sufficiency Economy Philosophy. Only and professional groups are not strong enough. 3) Guidelines for promoting the role of the Doonsat Subdistrict Administrative Organization. It was found that training should be organized to provide knowledge to the people. In making a living according to the Sufficiency Economy Philosophy To bring it forward in life.

Keywords: The Role of The Subdistrict Administrative Organization, Occupational Promotion, Sufficiency Economy Philosophy

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนุสาต ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลนุสาต อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

ณัฐวดี พิณ^{1*} และ ศศิณีย์ แวนวิเศษ¹

¹มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: eaknaree.2268@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บทบาท ปัญหาบทบาท และแนวทางในการส่งเสริมบทบาท องค์การบริหารส่วนตำบลในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลนุสาต อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนุสาตในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่ายการบริโภคพอประมาณ ใช้จ่ายทรัพย์ไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไปใช้จ่าย 2) ปัญหาของบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนุสาตในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนโนนสวรรค์ พบว่า ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกลุ่มอาชีพยังไม่มีคามเข้มแข็งพอ 3) แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนุสาต พบว่า ควรมีการจัดการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปต่อยอดในการดำเนินชีวิต

คำสำคัญ: บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล, การส่งเสริมการประกอบอาชีพ, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

© 2022 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

กระบวนการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ปี 2504 เป็นต้นมา จนกระทั่งปัจจุบันกว่า 50 ปีซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จในแง่รายได้ประชาชาติที่เพิ่มสูงขึ้นหลายสิบเท่า แต่ในขณะเดียวกันต้องเผชิญกับปัญหาที่รุมเร้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดจนปัญหาทางการเมืองที่ชัดเจนขึ้นในปัจจุบัน ความแตกแยกทางสังคมที่เกิดขึ้นนับเป็นผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและความรู้สึกถึงความไม่เป็นธรรมที่แฝงอยู่ในโครงสร้างการพัฒนากระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในทศวรรษที่ 90 ส่งผลให้สภาพของปัญหาและบริบทของการพัฒนาที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีภาวะโลกร้อนและโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไป กอปรกับการบริหารจัดการโดยรวมที่ขาดประสิทธิภาพและขาดความคำนึงถึงความยั่งยืนของการพัฒนาทำให้การพัฒนาไม่กระจายไปสู่ทุกภาคส่วน และทุกพื้นที่ของประเทศอย่างเท่าเทียม (สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556)

การเอาเปรียบธรรมชาติคนยังเอาเปรียบคนด้วยกัน จนเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมหลายประการ ทั้งปัญหาหนี้สิน ปัญหาที่ดินทำกิน รวมถึงปัญหาขาดโอกาสในการพัฒนาอาชีพของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาหนี้สินเป็นตัวฉุดการพัฒนาของประชาชนในระดับฐานรากของสังคมที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากสังคมโลกในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ผู้คนในสังคมแต่ละประเทศต้อง

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมทั้งได้ก่อให้เกิดปัญหาสำคัญ ได้แก่ การเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นและเห็นแก่ตัวจนขาดคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต การเบียดเบียนกัน การทำร้ายกันและกันการทุจริตคอร์รัปชัน (นิวัติ แก้วล้วน, 2565)

การแบ่งแยกฝ่ายและการขาดความสามัคคีกลมเกลียวของคนในชาตินับวันจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไขและหากปล่อยไว้ให้นานออกไปก็จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จึงจำเป็นต้องสร้างสังคมให้เข้มแข็งด้วยการพัฒนาคนให้มีอาชีพและคุณภาพเปี่ยมด้วยคุณธรรมจริยธรรมรู้จักความพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและนำไปสู่การแก้ปัญหาและการป้องกันปัญหาในอนาคต พระราชดำรัสปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงเป็นการนำเสนอทางออกให้กับสังคมปัจจุบันที่จะช่วยสร้างสังคมให้เข้มแข็งในการปฏิบัติหลักธรรมตามรอยเบื้องพระยุคลบาท หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นหากมีการนำมาใช้ปฏิบัติจะนำไปสู่วิถีทางการดำเนินชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานอย่างมีคุณภาพและมีความสุข การมีความพอเพียงเป็นที่ตั้งจะทำให้รู้จักความพอดีจึงใช้ทางสายกลางที่ไม่มากไม่น้อยเกินไป ซึ่งจะส่งผลไปถึงการบริหารจัดการตนเองและทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสมไม่ฟุ่มเฟือยให้สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ฉะนั้นเมื่อมีการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืนจะมีการดำเนินการด้านต่างๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไปก่อให้เกิดความสมดุลมั่นคงและยั่งยืนในระดับตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติตามเงื่อนไขและวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ไม่สร้างความขัดแย้งและความแตกต่างทางวัฒนธรรม ทางความคิดและความเหลื่อมล้ำในสังคม (พระธรรมปิฎก (ป.อ ปยุตฺโต), 2538)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความพอเพียงว่า “ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัว จะต้องทอผ้าใส่เองอย่างนั้นมันมากเกินไปแต่ในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควรบางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไรไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก” หลักแนวคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทโดยคำนึงถึงความพอประมาณความมีเหตุผลการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบและคุณธรรมประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนโดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสคุณธรรม 4 ประการ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2554 อันสอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนา คือ หลักขรรวาส ธรรม 4 ประการ เป็นเครื่องขัดเกลาความต้องการส่วนจำเป็นของผู้คนให้ลดน้อยลงอันจะเป็นรากฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นให้ประชาชนรู้จักพออยู่พอกินมีความสงบซึ่งส่งผลให้การดำเนินชีวิตเกิดความสงบสุขร่มเย็น (มูลนิธิชัยพัฒนาม, 2565)

ดังกระแสพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติมีอยู่ 4 ประการ ประการแรก คือ การรักษาความสัจ ความจริงใจต่อตนเองที่จะประพฤติปฏิบัติ แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเองฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความซื่อสัตย์ ความดี ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้น อดออม ที่จะไม่ประพฤติสร้างความชั่ว ความซื่อสัตย์สุจริตไม่ว่าจะด้วยเหตุผลประการใด ประการที่ 4 คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง คุณธรรมสี่ประการนี้ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกันแล้วจะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุขความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปดังประสงค์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริได้รับการสานต่อและรณรงค์กันอย่างกว้างขวาง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ได้จัดระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมทั้งระดับจังหวัด ภูมิภาค และระดับชาติได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นหลักพื้นฐานของการพัฒนาในทุกเรื่อง และเป็นแนวทางในการดำเนินวิถีชีวิตของคนไทย ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็น

ศูนย์กลางการพัฒนาต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 8 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย การที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) และแผนพัฒนาฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 8 ที่มีการปรับการเปลี่ยนแนวคิดจากเดิมจากการเน้นพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลักแต่เพียงอย่างเดียวเป็นการเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางโดยใช้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยให้คนมีความสุขและมีคุณภาพที่ดีขึ้น

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2558) “วิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570” ซึ่งน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ได้มีการจัดทำกรอบทิศทางของแผนพัฒนา แล้วผ่านการจัดประชุมระดมความคิดเห็นในระดับต่างๆ ตั้งแต่หมู่บ้าน/ชุมชนจนถึงระดับภาค และระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มเศรษฐกิจ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเยาวชน เป็นต้น จากนั้นจึงนำมาประมวลเป็นแผนพัฒนาฉบับที่ 11 เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ (คณะกรรมการอำนวยการเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย, 2549) เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์เนื่องจากในปัจจุบันยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจน และมีการตีความที่หลากหลาย เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลดุนสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น ว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดควรได้มีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการและสร้างความรู้สู่ประชาชนอย่างแท้จริงทำให้ประเทศเกิดการพัฒนายั่งยืนได้ในปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 และฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายกำหนด เป็นผู้มีบทบาทในส่วนการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลดุนสาด อำเภอดุนสาด จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงไปแล้วคือ หมู่ 2 บ้านโนนสวรรค์ จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลดุนสาด อำเภอดุนสาด จังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นข้อมูล ในการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน โดยนำเปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีบทความและผลวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหาดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลดุนสาดในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลดุนสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น

2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาดในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาดในการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยในครั้งนี้ 30 คน ประกอบด้วย 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 1 คน 2) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 1 คน 3) เลขานุการการบริหารส่วนตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 1 คน 4) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 2 คน 5) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 2 คน 6) ผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 1 คน 7) ประชาชนในหมู่บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น 22 คน คัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structured Interview) เพื่อสัมภาษณ์บริบทของชุมชน
2. แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guided) เพื่อสัมภาษณ์เจาะลึกตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย
3. แนวทางการสังเกต (Observation Guided) ทั้งการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม
4. แบบจัดบันทึกข้อมูลภาคสนามเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
5. กล้องบันทึกภาพเพื่อบันทึกภาพขณะดำเนินงานวิจัยและสถานที่วิจัย

3. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือในงานวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูนาศาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและเอกสารวิทยานิพนธ์และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและแนวทางในการวิจัย

3.3 การสร้างเครื่องมือการวิจัย เช่น แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แนวทางการสัมภาษณ์ แนวทางการสังเกต โดยพิจารณาจากประเด็นหลักและประเด็นย่อยเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.4 เสนอเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

3.5 ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำมาเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากเอกสารวิจัย วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องที่วิจัยเพื่อนำมาพัฒนากรอบแนวคิดในการรอบการวิจัย

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม หรือข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว เพื่อหาข้อสรุปเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ระยะ ได้แก่

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลขณะสัมภาษณ์ หากมีประเด็นใดที่ไม่ชัดเจนได้ดำเนินการซักถามประเด็นนั้นๆ ต่อไป (Probe) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แนวทางการสัมภาษณ์ สังเกต การจดบันทึก ภาคสนาม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อหาข้อสรุปในหมวดหมู่และระหว่างหมวดหมู่ และเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 30 คน เป็นชาย 16 เป็นหญิง 14 อายุอยู่ในช่วง 30-49 ปี มากที่สุด (20 คน) รองลงมา 50-59 ปี (9 คน) อายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี (1 คน) น้อยที่สุด ระดับการศึกษาพบว่า ประถมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (15 คน) มากที่สุด รองลงมามีมัธยมศึกษาตอนต้น (5 คน) มัธยมศึกษาตอนปลาย (4 คน) รองลงมา ปริญญาตรี (3 คน) และประถมศึกษาตอนต้น (2 คน) น้อยที่สุด ปริญญาโท (2 คน) สถานภาพ สมรสมากที่สุด (26 คน) หย่าร้าง (3 คน) และน้อยที่สุด โสด (1 คน) อาชีพทำนามากที่สุด (23 คน) รองลงมา รับราชการ (4 คน) รองลงมา ค้าขาย (2 คน) น้อยที่สุด รับจ้างทั่วไป (1 คน)

1. บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลดูแลในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลนูนตาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น

1.1 ด้านความพอประมาณ

ผู้วิจัยพบว่า มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่าย มีความพอดีทางด้านจิตใจ ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพในการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง มีการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชพันธุ์ ผักสวนครัว ปลูกผักปลอดสารพิษ การเลี้ยงปลา การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงหมูเพื่อการนำมาบริโภคในครัวเรือนและการนำไปจำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายในครัวเรือน ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างการประหยัด อดออม ส่งเสริมให้ชุมชนเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ในการพึ่งพาตนเอง

1.2 ด้านความมีเหตุผล

ผู้วิจัยพบว่า มีการส่งเสริมการสร้างค่านิยมให้คนในชุมชนยอมรับคุณค่าความดีของบุคคลจากคุณธรรม จากที่มีการส่งเสริมในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชนทำให้คนในชุมชนรู้จักการประกอบอาชีพโดยยึดหลักของความมีเหตุผล ใช้พื้นที่ในการทำเกษตรอย่างคุ้มค่า โดยการปลูกพืชแบบผสมผสาน การปลูกพืชหมุนเวียน ปลูกพืชตามฤดูกาล เพื่อลดพื้นที่ในการปลูก สามารถนำพื้นที่ว่างไปทำอย่างอื่นได้ เช่น การเพาะเห็ด เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ เป็นต้น

1.3 ด้านความมีภูมิคุ้มกัน

ผู้วิจัยพบว่า มีการส่งเสริมให้พึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้รอดพ้นจากความยากจน เนื่องจากบ้านโนนสวรรค์เป็นหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นประชาชนในหมู่บ้านจึงมีความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงขั้นพื้นฐาน โดยสามารถนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประกอบอาชีพ โดยนำรายได้จากการเลี้ยงปลา เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ พืชผักสวนครัว นำไปขายแล้วสามารถนำรายได้ที่ได้จากการขายสินค้ามาเก็บออมไว้เพื่อมีรายได้เสริมของครอบครัว เป็นเงินทุนไว้ใช้ในยามจำเป็น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนใช้ปุ๋ยชีวภาพในการเกษตร และป้องกันศัตรูพืชในการทำเกษตร

1.4 เจาะลึกด้านความรู้

ผู้วิจัยพบว่า มีการจัดการอบรมและแนะนำแนวทางในการประกอบอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีความรู้ รู้จักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประเพณี รู้จักฟื้นฟูสิ่งที่มีคุณค่าที่เคยหายไป ให้กลับมามีประโยชน์อีกครั้ง แต่ทั้งนี้การส่งเสริมให้มีความรู้ก็ต้องทำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตลอดจนให้เกิดความทั่วถึงเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ใน การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้ ในการประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

1.5 เจาะลึกด้านคุณธรรม

ผู้วิจัยพบว่า มีการส่งเสริมให้ประชาชนสร้างจิตสำนึก ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น รู้จักการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความจริงใจให้กับผู้อื่นและการประกอบอาชีพภายใต้ความซื่อสัตย์ สุจริต เช่นการขายสินค้าทางการเกษตรที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เป็นต้น การประกอบอาชีพของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ มีการประกอบอาชีพด้วยความอดทน มีความซื่อสัตย์และรู้จักแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นสังคมที่สงบสุข โดยยึดหลักคุณธรรมในการดำรงชีวิต

2. ปัญหาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลดูนสาดในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลดูนสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น

2.1 ด้านความพอประมาณ

ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาในการส่งเสริมในการประกอบอาชีพในด้านความพอประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดูนสาด ประชาชนยังไม่ค่อยใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ค่อยรู้จักคำว่าพอประมาณ เนื่องจากปัจจุบันนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีมีเครื่องมือที่ทันสมัยและมีราคาแพง คนส่วนใหญ่จึงใช้เงินที่เกินตัว โดยการซื้อของใช้ที่ไม่จำเป็น และทางองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่บ้านโนนสวรรค์ขาดความรู้เรื่องด้านความพอประมาณ

2.2 ด้านความมีเหตุผล

ผู้วิจัยพบว่า ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกลุ่มอาชีพ ยังไม่มีความเข้มแข็งพอ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการดำเนินกิจกรรมไม่มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน ไม่มีการประยุกต์ใช้แนวทางการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับพื้นที่ในชุมชน เพื่อส่งเสริมและให้ข้อเสนอแนะแก่ประชาชนในพื้นที่ ประชาชนจึงขาดความมีเหตุผล เพราะขาดความรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน ไม่มีความรอบครอบในการดำเนินชีวิต ซึ่งมี 3 เรื่องใหญ่ๆ ด้วยกันได้แก่ การใช้จ่าย การก่อหนี้ และการลงทุน

2.3 ด้านภูมิคุ้มกัน

ผู้วิจัยพบว่า การเตรียมพร้อมรับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ปัญหาที่เกิดจากการส่งเสริมการประกอบอาชีพของชุมชนได้แก่ แหล่งน้ำที่ไม่เพียงพอต่อพื้นที่ในการทำเกษตรเนื่องจากพื้นที่มีความแห้งแล้ง สภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยในการประกอบอาชีพในการทำเกษตร การปลูกพืชผักต่างๆทำให้ไม่มีน้ำใช้ส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพในการทำเกษตร ขาดอาชีพเสริมที่มั่นคง ขาดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และปัญหาในด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อประกอบอาชีพ

2.4 เจาะลึกด้านความรู้

ผู้วิจัยพบว่า การมีความรู้ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหา คือ ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือให้การเข้ารับฟังการอบรมและฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล จึงทำให้ไม่ค่อยได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวทางการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขาด

ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยขาดข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ประชาชนนั้น มีความรู้ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.5 เงื่อนไขด้านคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนสวรรค์บางส่วนยังขาดคุณธรรม ในการประกอบอาชีพไม่มีความตระหนักในคุณธรรมไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่ยอมรับฟังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อเปรียบเทียบกับอีกบางส่วนประชาชนถือว่าให้ความร่วมมือดีมาก

3. แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคุณสมบัติในการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคุณสมบัติ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

3.1 ด้านความพอประมาณ

ผู้วิจัยพบว่า แนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความขยันหมั่นเพียร ไม่เบียดเบียนผู้อื่น คือ การจัดการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปต่อยอดในการดำเนินชีวิต มีอาชีพที่มั่นคงทางการเกษตร มีการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อใช้ในการบริโภคในครัวเรือน และการเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา เพื่อใช้ในการบริโภคในครัวเรือน มีการส่งเสริมและสนับสนุนเงินทุนและงบประมาณ

3.2 ความมีเหตุผล

ผู้วิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางในการส่งเสริมด้านความมีเหตุผล คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความรู้ ความรอบรอบ และความระมัดระวัง มีการสนับสนุนเงินทุนและงบประมาณในการประกอบอาชีพ เช่น งบประมาณในการเพาะปลูกเห็ดนางฟ้า การเลี้ยงปลา การเลี้ยงสุกร แก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนนำไปประกอบอาชีพต่อไปได้

3.3 ด้านภูมิคุ้มกัน

ผู้วิจัยพบว่า แนวทางการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งพาตนเองได้ ให้พ้นจากความยากจน มีความพออยู่พอกินไม่เดือดร้อน โดยแต่ละปีองค์การบริหารส่วนตำบลมีการแจกพันธุ์พืชผักสวนครัว เช่น พริก มะนาว ต้นหอม มะเขือ พัก เป็นต้น และยังมีพันธุ์สัตว์ เช่น สุกร ไก่ ปลา กุ้ง ปลูกดุก ให้แก่ประชาชนเพื่อนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพและส่งเสริมให้มีการจัดจำหน่ายพืชผักสวนครัวสู่ท้องตลาด รวมทั้ง ไข่ไก่ และปลาสด ที่สามารถนำไปขายได้ในท้องตลาดเพื่อเสริมรายได้ให้แก่ประชาชน

3.4 เงื่อนไขความรู้

ผู้วิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนโดยมีการจัดการอบรม โดยให้ประชาชนรวมกลุ่มเข้ามาเพื่อรับฟังความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนนั้นใช้เป็นแนวทางประกอบอาชีพ เพื่อที่จะให้ประชาชนนั้นมีอาชีพที่มั่นคงทางการเกษตรมีการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชผักสวนครัวและการเลี้ยงส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้เรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.5 เงื่อนไขด้านคุณธรรม

ผู้วิจัยพบว่า แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการประกอบอาชีพด้านเงื่อนไขคุณธรรมส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการประกอบอาชีพ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และมีความซื่อสัตย์ สุจริต ดำเนินชีวิตในอยู่บนทางสายกลาง ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่บ้านโนนสวรรค์ค้าขายและประกอบอาชีพสุจริต ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนและไม่เอาเปรียบผู้อื่นจนเกินไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลได้พบประเด็นที่น่าสนใจ จึงนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลศูนย์สาธิตในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ พบว่า มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่ายการบริโภคพอประมาณ รู้จักกิน รู้จักใช้ การใช้จ่ายทรัพย์ไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไปใช้จ่ายด้วยปัญญาพอเหมาะสมแก่ฐานะรายได้ และเศรษฐกิจมีความพอดีทางด้านจิตใจ พอประมาณในทุกอย่าง ความพอดีไม่มากหรือน้อยจนเกินไปโดยไม่ต้องไม่เบียดเบียนตนเอง หรือผู้อื่นให้เดือดร้อน เข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอมรู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ และเกิดความยั่งยืนสูงสุด มีการส่งเสริมการสร้างค่านิยมให้คนในชุมชนยอมรับคุณค่าความดีของบุคคลจาก คุณธรรม จากที่มีการส่งเสริมในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญา มีการส่งเสริมให้พึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้รอดพ้นจากความยากจน การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านการต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดย คำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล มีการจัดการอบรมและ แนะนำแนวทางในการประกอบอาชีพต่างๆ มีความรอบรู้อย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมา พิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นตอนปฏิบัติ คุณธรรมประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทนมีการส่งเสริมให้ประชาชนสร้างจิตสำนึก ให้ ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น รู้จักการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความจริงใจให้กับผู้อื่น และการประกอบอาชีพภายใต้ความซื่อสัตย์ สุจริต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สมศักดิ์ ตรงงาม (2553) ศึกษาวิจัย เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัด ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติและความคิดด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนิน ชีวิตด้านความพอประมาณความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ปัญหาของบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลศูนย์สาธิตในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลศูนย์สาธิต อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาใน การส่งเสริมในการประกอบอาชีพในด้านความพอประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านศูนย์สาธิต ประชาชน ยังไม่ค่อยใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ค่อยรู้จักคำว่าพอประมาณ ทั้งการบริโภคให้มี ปริมาณพอเหมาะพอดีกับสัดส่วนการผลิต เป็นคุณลักษณะด้าน “ความพอประมาณ” ในปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง ซึ่งส่งผลให้สามารถลดภาระหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมมา เพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคในส่วนที่เกิน กำลังการผลิตของตัวเอง เนื่องจากปัจจุบันนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีมีเครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัยและมีราคาแพง ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกลุ่มอาชีพยังไม่มี ความเข้มแข็งพอ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการดำเนินกิจกรรมไม่มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน ไม่มีการ ประยุกต์ใช้แนวทางการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับพื้นที่ในชุมชน เพื่อ ส่งเสริมและให้ข้อเสนอแนะแก่ประชาชนในพื้นที่ ประชาชนจึงขาดความมีเหตุผล เพราะขาดความรู้ที่ไม่เท่าเทียม กันการผลิตและการบริโภคข้างต้นการเตรียมพร้อมรับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ปัญหาที่เกิดจากการ ส่งเสริมการประกอบอาชีพของชุมชนได้แก่ แหล่งน้ำที่ไม่เพียงพอต่อพื้นที่ในการทำเกษตรเนื่องจากพื้นที่มี ความแห้งแล้ง สภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยในการประกอบอาชีพในการทำเกษตร การปลูกพืชผักต่างๆทำให้ไม่มี น้ำใช้ส่งผลกระทบต่อประกอบอาชีพในการทำเกษตร ขาดอาชีพเสริม ที่มั่นคง ขาดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง และปัญหาในด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อประกอบอาชีพ การมีความรู้ในการประกอบอาชีพ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหา คือ ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือให้การเข้ารับฟังการอบรมและฟัง คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆอย่างรอบด้าน ประชาชนใน ชุมชนบ้านโนนสวรรค์บางส่วนยังขาดคุณธรรม ในการประกอบอาชีพไม่มีความตระหนักในคุณธรรมไม่มีความ

ข้อสัต์ยสุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่ยอมรับฟังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อเปรียบเทียบกับอีกบางส่วนประชาชนถือว่าให้ความร่วมมือดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุรางค์พิมล สายโรจน์ (2551) ศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา: ชุมชนชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าประชาชนในชุมชน ชุมชนโครงการ 1 มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิตด้วยการร่วมกันจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้ปัญหาและเพิ่มรายได้ของชุมชนตามด้วยการบริหารจัดการกลุ่มกิจกรรมและวิสาหกิจชุมชนจนมีความเข้มแข็ง สามารถที่จะขยายการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้พร้อมที่จะเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนซึ่งการดำเนินการใช้แนวคิดทฤษฎีใหม่ ส่วนการดำรงชีวิตประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในด้านความพอประมาณ การมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันที่ดี

แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลดุนสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่าแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความขยันหมั่นเพียร ไม่เบียดเบียนผู้อื่น คือ การจัดการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปต่อยอดในการดำเนินชีวิต มีอาชีพที่มั่นคงทางการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางในการส่งเสริมด้านความมีเหตุผล คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความรู้ ความรอบครอบ และความระมัดระวัง มีการสนับสนุนเงินทุนและงบประมาณในการประกอบแนวทางส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งพาตนเองได้ ให้พ้นจากความยากจน มีความพออยู่พอกินไม่เดือดร้อน แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายใต้ข้อจำกัดของข้อมูลที่มีอยู่ และสามารถสร้างภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ แก่ประชาชนโดยมีการจัดการอบรม โดยให้ประชาชนรวมกลุ่มเข้ามาเพื่อรับฟังความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนนั้นใช้เป็นแนวทางประกอบอาชีพ เพื่อที่จะให้ประชาชนนั้นมีอาชีพที่มั่นคงทางการเกษตรมีการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชผักสวนครัวและการเลี้ยงส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้เรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงความรอบรู้รอบคอบแนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการประกอบอาชีพ ด้านเงื่อนไขคุณธรรมส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการประกอบอาชีพ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และมีความซื่อสัตย์ สุจริต อาชีพก่อให้เกิดความสามารถและความชำนาญแก่ผู้ประกอบอาชีพนั้นๆ วิธีการสร้างจริยธรรมในการประกอบอาชีพ วิธีการสร้างจริยธรรมต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กุลวดี ล้อมทอง วีระภัทรานนท์ (2550) ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษากรณีบุคลากรสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์พบว่าผู้ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการได้ยิน ได้เห็นและได้อ่าน ผ่านการรับรู้จากสื่อที่เป็นบุคคลและสื่อมวลชน โดยเฉพาะการรับรู้จากผู้บริหารระดับสูง และจากวารสารของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญมีความเข้าใจในองค์ประกอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี สามารถแยกความแตกต่างขององค์ประกอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยสามารถอธิบาย พร้อมยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน สำหรับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเอง ครอบครัว และการทำงาน พบว่า การประยุกต์ใช้กับตนเองและการประยุกต์ใช้กับครอบครัว คือ สามารถจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และยังมีเหลือเก็บออม มีการใช้เหตุผลเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ เน้นเรื่องความประหยัดและคุ้มค่า มีการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความรู้ควบคู่เทคโนโลยีที่ทันสมัย และเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ การประยุกต์ใช้กับการทำงาน คือ สามารถทำงานได้ทันต่อเวลามีการใช้

เหตุผลเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ เน้นเรื่องความจำเป็นและคุ้มค่า มีการเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความรู้ควบคู่เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเน้นเรื่องความโปร่งใส ตรวจสอบ

สรุปผลการวิจัย

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคูสาดในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ พบว่า มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่ายการบริโภคพอประมาณ รู้จักกัน รู้จักใช้ การใช้จ่ายทรัพย์สินไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไปใช้จ่ายด้วยปัญญาพอเหมาะสมแก่ฐานะรายได้ และเศรษฐกิจมีความพอดีทางด้านจิตใจ พอประมาณในทุกอย่าง ความพอดีไม่มากหรือน้อยจนเกินไปโดยไม่ต้องไม่เบียดเบียนตนเอง หรือผู้อื่นให้เดือดร้อน เข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอมรู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ และเกิดความยั่งยืนสูงสุด มีการส่งเสริมการสร้างค่านิยมให้คนในชุมชนยอมรับคุณค่าความดีของบุคคลจาก คุณธรรม จากที่มีการส่งเสริมในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญา มีการส่งเสริมให้พึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้รอดพ้นจากความยากจน

ปัญหาของบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคูสาดในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาในการส่งเสริมในการประกอบอาชีพในด้านความพอประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคูสาด ประชาชนยังไม่ค่อยใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ค่อยรู้จักคำว่าพอประมาณ ทั้งการบริโภคให้มีปริมาณพอเหมาะพอดีกับสัดส่วนการผลิต เป็นคุณลักษณะด้าน “ความพอประมาณ” ในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งส่งผลให้สามารถลดภาระหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมมา เพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคในส่วนที่เกิน กำลังการผลิตของตัวเอง เนื่องจากปัจจุบันนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีมีเครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัยและมีราคาแพง ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกลุ่มอาชีพยังไม่มี ความเข้มแข็งพอ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการดำเนินกิจกรรมไม่มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน ไม่มีการประยุกต์ใช้แนวทางการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับพื้นที่ในชุมชน

แนวทางในการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคูสาดในการประกอบอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 2 ตำบลคูสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่า แนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย ส่งเสริมให้ประชาชนมีความขยันหมั่นเพียร ไม่เบียดเบียนผู้อื่น คือ การจัดการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปต่อยอดในการดำเนินชีวิต มีอาชีพที่มั่นคงทางการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางในการส่งเสริมด้านความมีเหตุผล คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความรู้ ความรอบครอบ และความระมัดระวัง มีการสนับสนุนเงินทุนและงบประมาณในการประกอบแนวทางส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งพาตนเองได้ ให้พ้นจากความยากจน มีความพออยู่พอกินไม่เดือดร้อน แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภายใต้ข้อจำกัดของข้อมูลที่มีอยู่ และสามารถสร้างภูมิคุ้มกัน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติ

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนยังความรู้ความเข้าใจในด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกลุ่มอาชีพยังไม่มี ความเข้มแข็งพอ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการดำเนินกิจกรรมไม่มีความต่อเนื่องในการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมและให้ข้อเสนอแนะแก่ประชาชนในพื้นที่ ประชาชนจึงขาดความมีเหตุผล เพราะขาด

ความรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน ไม่มีความรอบครอบในการดำเนินชีวิต ซึ่งมี 3 เรื่องใหญ่ๆ ด้วยกันได้แก่ การใช้จ่าย การก่อหนี้ และการลงทุน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การมีความรู้ในการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหา คือ ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือให้การเข้ารับฟังการอบรมและฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล จึงทำให้ไม่ค่อยได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวทางการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยขาดข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ประชาชนนั้น มีความรู้ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไปเพิ่มเติมในพื้นที่อื่นๆภายใน ตำบลดุนสาดด้วย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้อย่างจริงจังและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง แนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในจังหวัดขอนแก่น และในพื้นที่อื่น ซึ่งจะได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น

2.3 ควรทำวิจัยติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลดุนสาด จังหวัดขอนแก่นและในพื้นที่อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กุลวดี ล้อมทอง วีระภัทรานนท์. (2550). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต :

ศึกษากรณีบุคลากรสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).

คณะกรรมการการอำนวยการเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย. (2549). หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสาสมัครราชบัณฑิต กรมการปกครอง.

นิวัติ แก้วล้วน. (2565). การขาดจริยธรรมเป็นต้นทางของการทุจริต. สืบค้นจาก

http://ombstudies.ombudsman.go.th/download/Journals/ebook54_1-5.pdf.

พระธรรมปิฎก (ป.อ ปยุตโต). (2538). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ:

บริษัทสหธรรมิก จำกัด.

มูลนิธิชัยพัฒนา. (2565). เศรษฐกิจพอเพียง. สืบค้นจาก [https://www.chaipat.or.th/publication/publish-](https://www.chaipat.or.th/publication/publish-document/sufficiency-economy.html)

[document/sufficiency-economy.html](https://www.chaipat.or.th/publication/publish-document/sufficiency-economy.html).

สมศักดิ์ ตรงงาม. (2553). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในอำเภอ

ลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา).

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

(พ.ศ.2555 – 2558). สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9514.

สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

(2556). วิวัฒนาการของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท ศรีเมืองการพิมพ์

จำกัด.

สุรางค์พิมล สายโรจน์. (2551). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน :

กรณีศึกษาชุมชนสหชุมชน โครงการเขตสายไหม กรุงเทพฯ. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

รังสิต).